

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Equilibris precaris

L'Audiència Nacional ha absolt els acusats que van participar en la concentració que el moviment "indignat" va convocar el 15 de juny de 2011 per "aturar" el Parlament de Catalunya. La sentència s'ha fet pública amb el vot particular del president de la sala, Fernando Grande Marlaska, que hi discrepa obertament. Els més de cent folis que la integren consideren que no han quedat provades les accions que se'ls imputaven. Més enllà d'això, el text s'esplaia en una anàlisi detallada sobre el moment social i polític que viu la societat espanyola i arriba a la conclusió que en aquest cas ha de prevaler el dret a la concentració i a la lliure expressió. La reacció del Parlament de Catalunya i de la fiscalia ha estat immediata. Les dues institucions recorreran contra la sentència davant el Suprem.

La polèmica obri moltes inquietuds. En primer lloc, cal celebrar que fins i tot les més altes instàncies judicials hagen entès que cal aplicar la llei en un context determinat, que ha d'influir en cada decisió. En els darrers mesos s'ha pogut constatar que l'administració de justícia ha estat porosa al patiment social en els casos d'impagament d'hipoteques i desnonament. Molt més, per exemple, que algunes entitats bancàries, curiosament intervingudes per l'Estat. Precisament considerant aquesta nova sensibilitat judicial, cal denunciar la terrible contradicció que hi ha entre la reforma del codi penal que proposa el Govern de Mariano Rajoy i les noves interpretacions dels magistrats. La nova legislació endurirà penes i coartarà llibertats bàsiques. Com es podrà combinar un tancament semblant amb la sensibilitat dels qui l'hauran d'interpretar als tribunals?

Cal fer aquesta primera consideració necessària, però cal afegir-n'hi també una altra. Aquesta sentència evidencia també un doble criteri. Consideren els magistrats de l'Audiència el Parlament de Catalunya com una institució bàsica de l'Estat? Haurien arribat a les mateixes consideracions si els fets i les agressions s'hagueren fet contra diputats del Parlament espanyol o contra membres de la mateixa Audiència? Al País Valencià durant la Transició grups anticatalanistes van perpetrar tota mena d'atacs violents contra càrrecs electes amb una impunitat total. Sovint, els acompanyaven milers de persones. "El poble valencià", en expressió de la premsa de l'època. Els atacs contra autoritats democràtiques s'han de tallar d'arrel. I qui es considere pròxim a la causa que va portar els manifestants de l'11M a perpetrar-les ha de reflexionar i ha de sospesar si actuaria amb la mateixa tolerància si els mateixos fets els hagueren protagonitzats centenars de manifestants de l'extrema dreta.

Als nostres lectors

L'ou de la serp

Una operació policial desplegada l'any 2005 va desmantellar el grup ultradretà Frente Antisistema. En l'escorcoll els agents van requisar abundant propaganda de caràcter nazi, documentació i tot un arsenal. El grup actuava amb una estructura altament jerarquitzada i entre els detinguts hi havia dos militars, un regidor d'Espanya 2000 i, una altra vegada!, Pedro Cuevas, l'assassí de Guillem Agulló. Nou anys més tard, ara s'obri el judici oral. Les penes que demana el fiscal són clamorosament baixes. I l'acusació només contempla "associació il·lícita i tinença d'armes". En aquest número Xavier Aliaga publica un reportatge d'investigació sobre el cas que descarna les contradiccions del sistema i la impunitat amb què es mouen aquestes bandes.